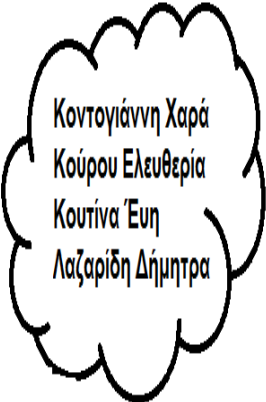

Λάρισα

Πόλη Γεμάτη Πλατείες

Η Ιστορία Τους

B2

Κοντογιάννη Χαρά
Κούρου Ελευθερία
Κουτίνα Έυη
Λαζαρίδη Δήμητρα

Βύρρος Χάρης
Καρυπίδης Σάκης
Μαλισόβας Γιάννης

Καρατίσογλου Ναταλία
Κατσιούλη Ελένη
Κατσέλης Γιάννης
Λιονής Κωνίνος
Μαντζάνας Γιάννης

Κοντοκώστας Βασίλης
Κορώνας Σωτήρης
Μανσάκου Κέϊση
Μυλωνάς Αποστόλης

Καραϊσκος Κωνίνος
Κοτρώτσιος Χαράλαμπος
Κώστας Αλέξανδρος
Ντελέζος Παναγιώτης

Η Λάρισα είναι μια πόλη που βρίσκεται στο κέντρο του ανατολικού θεσσαλικού κάμπου και κατοικείται σχεδόν 8.000 χρόνια. Περικλείεται από ένα φυσικό περιβάλλον, σηματοδοτείται από τον ποταμό Πηνειό και από ένα οδικό δίκτυο το οποίο αναπτύσσεται γύρω της από την αρχαιότητα ως τις μέρες μας.

Στην πόλη της Λάρισας υπάρχουν πολλά σημαντικά μνημεία της αρχαιότητας, της βυζαντινής και της οθωμανικής περιόδου που προσελκύουν πολλούς τουρίστες. Κατά την περιήγηση τους στην πόλη θα διαπιστώσουν ότι φημίζεται για τις ποικίλες μουσικές, θεατρικές, πολιτιστικές εκδηλώσεις αλλά και την έντονη νυχτερινή ζωή της. Παράλληλα, κάνοντας μια βόλτα στο κέντρο αλλά και τις συνοικίες της θα διαπιστώσουν την πληθώρα των πλατειών και των πάρκων, σημαντικό πνεύμονα πρασίνου.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ - ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΠΚΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

Κατά την απελευθέρωση της Λάρισας η σημερινή Κεντρική πλατεία δεν είχε ακόμη οριοθετηθεί όπως την γνωρίζουμε σήμερα. Στην βόρεια πλευρά της δέσποζε το Τουρκικό Διοικητήριο με έναν ευρύ χώρο μπροστά του, ενώ η νότια πλευρά της (προς την

σημερινή οδό Κούμα) είχε μερικές κατοικίες Τούρκων, όπως είχε γράψει στην εφημερίδα «Ελευθερία» ο δικηγόρος Τάκης Ιατρού, επί σειρά ετών πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Λαρίσης.

Το 1896, κατά τη δημαρχιακή θητεία του Κωνσταντίνου Αναστασιάδη, αποφασίστηκε να μεταφερθεί η μαρμάρινη εξέδρα που βρισκόταν στο Αλκαζάρ και χρησίμευε για τις υπαίθριες συναυλίες της στρατιωτικής μπάντας στην πλατεία δικαστηρίων.

Τον Ιανουάριο του 1905 το Τουρκικό διοικητήριο, που εν τω μεταξύ από το 1892 είχε μετατραπεί σε Δικαστικό Μέγαρο (Θέμιδος Μέλαθρον), καταστράφηκε από πυρκαγιά και το 1908 κατεδαφίστηκε. Την περίοδο αυτή άρχισε να διαμορφώνεται η πλατεία, να παίρνει την σημερινή μορφή της και να εξωραϊζεται. Κατασκευάστηκαν περιμετρικά πεζοδρόμια και φυτεύτηκαν δένδρα, ενώ στο εσωτερικό της πλατείας και προς την ανατολική πλευρά δημιουργήθηκε μικρή νησίδα γεμάτη φυτά και δένδρα.

Ολόκληρο το έδαφος της μεγάλης αυτής πλατείας ήταν για μεγάλο διάστημα χωμάτινο και μόνον κατά το 1930 επί δημαρχίας Μιχαήλ Σάπκα απομακρύνθηκε η μαρμάρινη εξέδρα, ασφαλοστρώθηκε ο χώρος της, και με την εποπτεία του γεωπόνου της Αβερώφειου Γεωργικής Σχολής Ιωάννη Κατσίγρα, πατέρα του ιατρού και μεγάλου δωρητή Γεωργίου Κατσίγρα, διαμορφώθηκε η πλατεία πριν τις αλλαγές της Νέλλα Γκόλαντα στις δύο πλατείες (Κεντρική και Ταχυδρομείου) επί δημαρχίας Χριστόδουλου Καφφέ.

Θα πρέπει να τονίσουμε πως κατά καιρούς η κεντρική πλατεία της Λάρισας είχε πάρει διάφορες ονομασίες, πολλές από τις οποίες αναφέρονταν συνήθως μόνο στα επίσημα έγγραφα ή στις δημοσιεύσεις, ενώ στις προφορικές συζητήσεις του κόσμου δεν είχαν επικρατήσει. Ακόμα και σήμερα όλοι σχεδόν την αναφέρουν σαν Κεντρική Πλατεία.

Η παλαιότερη ονομασία ήταν Πλατεία Διοικητηρίου και είχε επικρατήσει από την τουρκοκρατία ακόμα, επειδή στη Β.Δ. γωνία της δέσποζε το επιβλητικό κτίριο του τουρκικού Διοικητηρίου που είχε κτισθεί το 1874 από Έλληνα αρχιτέκτονα.

Μετά την ενσωμάτωση της Θεσσαλίας στο Ελληνικό Βασίλειο το 1881, την συναντούμε με την επίσημη ονομασία Πλατεία Απελευθερώσεως, προφανώς για να

τιμηθεί η απελευθέρωση της Λάρισας μετά από 450 περίπου χρόνια σκλαβιάς (1423-1881).

Μετά από λίγα χρόνια (1892) στο παλιό τουρκικό Διοικητήριο εγκαταστάθηκαν τα Δικαστήρια. Πάνω από την κεντρική πύλη εισόδου υπήρχε η επιγραφή ΘΕΜΙΔΟΣ ΜΕΛΑΘΡΟΝ και από την επιγραφή αυτή η πλατεία μετονομάστηκε σε Πλατεία Δικαστηρίων ή Πλατεία Θέμιδος, ονομασία η οποία αναφέρεται σε όλα τα προπολεμικά επιστολικά δελτάρια που την απεικονίζουν.

Ο Γιώργος Ζιαζιάς αναφέρει ότι γύρω στα 1920 ονομάστηκε Πλατεία Βασιλέως Κωνσταντίνου του Νικητού, για να τιμηθεί η νικηφόρα πορεία του ελληνικού στρατού προς την Μακεδονία και Ήπειρο κατά το 1912-13. Όμως έμεινε μόνον στα χαρτιά, γιατί τότε ήταν η περίοδος του Εθνικού διχασμού.

Το βράδυ της ημέρας των εθνικών εκλογών της 1ης Μαρτίου 1933, όταν πλέον άρχισε να διαφαίνεται η νίκη του Λαϊκού κόμματος του Παναγή Τσαλδάρη, το οποίο συνεργαζόταν με το κόμμα του Γεωργίου Κονδύλη, εξερράγη κίνημα από τον χαμένο των εκλογών Νικόλαο Πλαστήρα, με τη βοήθεια τμήματος της Φρουράς Αθηνών και άλλων στρατιωτικών μονάδων της Ελλάδος. Στο κίνημα δεν προσχώρησε το Β΄ Σώμα Στρατού που είχε έδρα τη Λάρισα, με αποτέλεσμα τελικά το κίνημα να μην επικρατήσει. Για να αποδοθούν τιμές προς το Β΄ Σ. Σ. επειδή συνετέλεσε στην αποτυχία του κινήματος Πλαστήρα, η δημοτική αρχή υπό τον Μιχαήλ Σάπκα, πολιτικό ο οποίος εκλεγόταν με τη σημαία του Λαϊκού κόμματος, πήρε την απόφαση να μετονομασθεί η κεντρική πλατεία από Θέμιδος σε Πλατεία Β΄ Σώματος Στρατού.

Στις 5 Νοεμβρίου 1959 το Δημοτικό Συμβούλιο υπό τον δήμαρχο Δημήτριο Χατζηγιάννη αποφάσισε να μετονομάσει την κεντρική πλατεία σε Πλατεία Μιχαήλ Σάπκα, για να τιμήσει τον δήμαρχο της Λάρισας, ενώ τον Μάιο του 1964 αποκαλύφθηκε και η προτομή του, έργο του Πηλιορείτη γλύπτη Νικόλα. Από τότε μέχρι και σήμερα η επίσημη ονομασία της πλατείας δεν έχει αλλάξει. Όμως ο περισσότερος κόσμος, Λαρισαίοι και επισκέπτες, την γνωρίζουν ως Κεντρική Πλατεία.

"ΓΛΥΠΤΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ" ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ

Δύο από τα πιο εντυπωσιακά σιντριβάνια της πόλης, βρίσκονται στην Κεντρική πλατεία και την πλατεία Ταχυδρομείου αντίστοιχα, τα οποία είναι έργα της Λαρισαίας γλύπτριας Νέλλα Γκόλαντα. Στην πλατεία Ταχυδρομείου βρίσκεται ο «Γλυπτός Ποταμός», το μεγάλο σιντριβάνι όπου οι καταρράκτες των νερών συμβολίζουν τις ορεινές πηγές του. Το πνεύμα της γλυπτικής σύνθεσης συνεχίζεται στο κεντρικό σιντριβάνι της πλατείας, με την εμφάνιση εκ νέου των νερών, τα οποία συνεχίζουν υποθετικά μια υπόγεια διαδρομή μέχρι την κεντρική πλατεία Σάπκα, συμβολίζοντας έτσι τη διαδρομή που κάνει ο Πηνειός ποταμός. Το σιντριβάνι της Κεντρικής πλατείας, αποτελεί συνέχεια του «Γλυπού ποταμού» που βρίσκεται στην πλατεία Ταχυδρομείου, συμβολίζοντας την πεδινή διαδρομή της ροής του ποταμού.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΘΝΑΡΧΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ (ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ)

Η πλατεία Εθνάρχου Μακαρίου είναι αναμφισβήτητα η πιο ζωντανή πλατεία της πόλης. Σ' αυτή βρίσκονται δεκάδες καφετέριες που φιλοξενούν καθημερινά τους Λαρισαίους αλλά και πλήθος κόσμου από τις υπόλοιπες θεσσαλικές πόλεις.

Περικλείεται από τις οδούς Πρωτοπαπαδάκη, Παναγούλη, Ρούσβελτ και Παπακυριαζή και είναι γνωστότερη ως πλατεία Ταχυδρομείου.

Πήρε το όνομά της από τον Εθνάρχη της Κύπρου Μακάριο, κατά κόσμον Μιχαήλ Μούσκο. Γεννήθηκε στο χωριό Παναγιά- Πάφου το 1913. Το 1948 χειροτονήθηκε μητροπολίτης Κιτίου και έγινε πρόεδρος του γραφείου Εθναρχίας Κύπρου και από τη θέση αυτή πρωτοστάτησε στο δημοψήφισμα για την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, επίσης ανέπτυξε εξαιρετική δράση στο ζήτημα της απελευθέρωσης της Κύπρου. Το 1950 εξελέγη Αρχιεπίσκοπος της Κύπρου και το 1959 εκλέχθηκε πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αντέδρασε στα σχέδια της Τουρκίας για διχοτόμηση και αναδείχθηκε ηγέτης με διεθνή ακτινοβολία. Το 1974 μετά το εναντίον του πραξικόπημα διέφυγε στο εξωτερικό. Τότε η Τουρκία βρήκε το πρόσχημα και επιτέθηκε στην Κύπρο με αποτέλεσμα να υποδουλωθεί το 1/3 της νήσου. Επέστρεψε το Δεκέμβριο και ανέλαβε πάλι τη διακυβέρνηση της χώρας, πέθανε όμως από καρδιακή προσβολή τον Αύγουστο του 1977.

Στην πλατεία βρίσκεται το πρώτο τμήμα του «Γλυπού ποταμού», με τους καταρράκτες των νερών να συμβολίζουν τις ορεινές πηγές του Πηνειού ποταμού. Επίσης βρίσκεται το κτίριο της ιατρικής σχολής (πρώην κλινική Γ.Ι Κατσίγρα).

ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗ (ΦΡΟΥΡΙΟ)

Από τις πιο πρόσφατες και πιο όμορφες πλατείες της πόλης της Λάρισας είναι και η πλατεία Αριστείδη Λαμπρούλη που βρίσκεται στο λόφο Φρουρίου.

Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι η πλατεία διαμορφώθηκε το 2007 και πήρε το όνομα της από τον αείμνηστο δήμαρχο Λαρισαίων Αριστείδη Λαμπρούλη. Σε αυτή την πλατεία έχουν διασωθεί τμήματα του Μπεξεστενίου του 15^{ου} αιώνα, των παλαιοχριστιανικών λουτρών του 6^{ου} αιώνα, της παλαιοχριστιανικής βασιλικής του Αγίου Αχιλλείου και της βασιλικής της κυρίως βυζαντινής περιόδου του 11^{ου}-12^{ου} αιώνα μ.Χ με νεκροταφεία της ίδιας περιόδου.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ ΜΠΛΑΝΑ (ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΕΑΣ ΑΓΟΡΑΣ)

Η πλατεία Δημάρχου Αγαμέμνονα Μπλάνα βρίσκεται απέναντι από το πρώην Αρχαιολογικό Μουσείο Λάρισας και την πλατεία του Αγίου Βησσαρίωνα ανάμεσα στις οδούς Κύπρου και Βενιζέλου. Στην πλατεία Αγαμέμνονα Μπλάνα μετά από ανασκαφές για την δημιουργία υπόγειου χώρου στάθμευσης, ήρθαν στο φώς παλαιοχριστιανικά λουτρά του 5ου αι. π.Χ.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ

Η πλατεία αυτή βρίσκεται δίπλα στο Δημοτικό Ωδείο της πόλης και στον Ιερό Ναό του Αγίου Βησσαρίωνος όπου ο Λαρισαίος ζωγράφος Αγήνορας Αστεριάδης έχει φιλοτεγήσει τις αγιογραφίες του.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΒΡΑΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΤΟΧΗΣ

Πριν από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο υπήρχαν στη Λάρισα 1020 εβραίοι. Στον πόλεμο έλαβαν μέρος πολλοί στρατευμένοι -μέλη της Κοινότητας- που πολέμησαν

τον εχθρό σε πολλά μέτωπα. Αργότερα πολλοί κατατάχθηκαν και στις ομάδες της Εθνικής Αντίστασης. Δέκα τρεις (13) Λαρισαίοι εβραίοι έπεσαν για την πατρίδα Ελλάδα (4 στο Αλβανικό μέτωπο και 9 σε μάχες εναντίον των Γερμανών).

Στις 24 Μαρτίου 1944 οι Γερμανοί συνέλαβαν τους εβραίους της Λάρισας, που οδηγήθηκαν στα στρατόπεδα θανάτου Άουσβιτς κ.λ.π. Επέστρεψαν από εκεί μόνο 5 άτομα, ενώ 235 (ποσοστό 36%) θανατώθηκαν. Στη μνήμη τους η Κοινότητα και ο Δήμος Λάρισας αφιέρωσαν το Μνημείο Εβραίων Μαρτύρων Κατοχής, που στήθηκε στο σημείο όπου συγκέντρωσαν οι Γερμανοί τους Εβραίους, στην ομώνυμη Πλατεία, στο κέντρο της πόλης (στη συμβολή των οδών Κύπρου και Κενταύρων). Η πλατεία δημιουργήθηκε σε οικόπεδο που προέκυψε από τη ρυμοτόμηση κοινοτικών ιδιοκτησιών. Τα αποκαλυπτήρια του Μνημείου έγιναν τον Απρίλιο του 1987.

Στο Μνημείο αναγράφονται τα εξής:

«ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΤΕΙ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΩΝ 235 ΑΘΩΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ 6.000.000 ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΠΕΣΑΝ ΘΥΜΑΤΑ ΦΡΙΚΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΣΤΑ ΝΑΖΙΣΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ, Η ΕΒΡΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΣΤΗΣΕ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΟΥΤΟ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΟΥ Η ΠΟΛΗ ΤΟΥΣ ΑΦΙΕΡΩΣΕ.»

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚ

Η πλατεία Άννης Φραγκ βρίσκεται στη συνοικία του Αγίου Αχιλλείου και περικλείεται από τις οδούς Νίκης- Ερυθρού Σταυρού- Νιρβάνα- Ελλαδίου.

Η Φραγκ ήταν μία 15χρονη Ολλανδή εβραιοπούλα, η οποία κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου, για να αποφύγει τη σύλληψή της από τους Ναζί, κρύφτηκε σε μια σοφίτα στο Άμστερνταμ περίπου δύο χρόνια. Τον Αύγουστο του 1944 συνελήφθηκε και οδηγήθηκε στο στρατόπεδο θανάτου μέχρι τον Μάρτιο του 1945 που πέθανε. Κατά τα παραπάνω διαστήματα κράτησε ημερολόγιο με παράπονα για τον πόλεμο, για την αρμονική συμβίωση των λαών κλπ, ημερολόγιο που με μια ωριμότητα για την ηλικία της συγκλόνησε τον κόσμο.

Το 1999 ο Δήμος Λάρισας, με την οικονομική ενίσχυση της Γενικής Γραμματείας Περιφέρειας Θεσσαλίας, ανήγειρε αναθηματική στήλη στη μνήμη της τραγικής μορφής

της Άννης Φραγκ, στο πρόσωπο της οποίας τίμησε τα 1.500.000 παιδιά που χάθηκαν στο Ολοκαύτωμα.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΕΡΑΣ

Βρίσκεται στο Φρούριο, δίπλα στον Ι.Ν. του Αγίου Αχιλλείου. Στο χώρο της πλατείας υπάρχει άγαλμα, έργο του γλύπτη Χρήστου Μακρόπουλου, που παριστάνει μία μητέρα να κρατά στοργικά και προστατευτικά ένα κοριτσάκι. Τοποθετήθηκε εκεί το 1982, με πρωτοβουλία των σωματείων:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ

ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΟΜΙΛΟΣ ΖΟΝΤΑ

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΦΙΛΕΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ

Η πλατεία Ρήγα Φεραίου βρίσκεται στη συνοικία Αγίου Αχιλλείου, μπροστά από την περιφέρεια Θεσσαλίας στην οδό Παπαναστασίου.

Ο Ρήγας Φεραίος ήταν εθνομάρτυρας που γεννήθηκε στο Βελεστίνο το 1757. Το πραγματικό του όνομα ήταν Αντώνιος Κυριαζής, αυτός όμως υπέγραφε ως Ρήγας Βελεστινλής ή Θεσσαλός. Το Φεραίος είναι μεταγενέστερο.

Σπούδασε στη Ζαγορά και Αμπελάκια και σε ηλικία 20 περίπου ετών σκότωσε στο Βελεστίνο έναν Τούρκο και αναγκάστηκε να καταφύγει στον Όλυμπο, στο σώμα του αρματωλού θείου του Ζήρα. Μετά κατέφυγε στο Άγιο Όρος, Κωνσταντινούπολη, Βλαχία, όπου έγινε γραμματέας του ηγεμόνα Μαυρογένη και στη συνέχεια πήγε στο Βουκουρέστι, όπου επηρεασμένος από τη Γαλλική επανάσταση κατάστρωσε το σχέδιο απελευθέρωσης της πατρίδας του. Εξέδωσε βιβλία, χάρτες, εικόνες, ποιήματα, επαναστατικές προκηρύξεις κ.λπ. και κατάφερε να μεταδώσει στους υποδουλωμένους πατριώτες του την αγάπη για τη λευτεριά.

Αργότερα πήγε στη Βιέννη, όπου τον βοήθησαν οι εκεί Έλληνες ευκατάστατοι έμποροι και πολλοί άλλοι ομογενείς της Ανατολικής Ευρώπης για να συνεχίσει τη δράση του. Εκεί επίσης έγραψε διάφορα έργα και την περίφημη Χάρτα. Εργάστηκε για τη συνένωση των Βαλκανίων και το 1797, προκειμένου να επιστρέψει στην Ελλάδα, προαπέστειλε σε κιβώτια τα πράγματα του, τις επαναστατικές προκηρύξεις και άλλα έργα του στην Τεργέστη, τα οποία όμως έπεσαν στα χέρια της Αυστριακής αστυνομίας και όταν έφτασε κι αυτός τον συνέλαβε και τον μετέφερε στη Βιέννη. Με την κατηγορία ότι προετοιμάζε με

τους συντρόφους του επανάσταση κατά της Τουρκίας, που τότε ήταν σύμμαχος της η Αυστρία, τον παρέδωσε στον Πασά του Βελιγραδίου ο οποίος τον στραγγάλισε τον Ιούνιο του 1798, μαζί με τους 7 συντρόφους του.

Τα μνημεία που βρίσκονται στην πλατεία:

Ρήγας Φεραίος 1757-1798

"Κάλλιο μίας ώρας ελεύθερης ζωής, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή."

Οικουμενική Διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα 10-12-1948

<<Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΚΑΙ ΙΣΟΙ στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα>>...

<<Η τραμπάλα που δεν γέρνει>> Είναι το θέμα του παρόντος μνημείου και βασίζεται στο εικαστικό έργο που εμπνεύστηκε ο μαθητής Γιάννης Παπαδόπουλος της Β' τάξης του 6^{ου} Γυμνασίου Λάρισας. Επιλέχθηκε στον καλλιτεχνικό διαγωνισμό με θέμα <<Τα ανθρώπινα δικαιώματα>> που διοργάνωσε ο Όμιλος UNESCO Ν. Λάρισας επί προεδρίας τις κυρίας Χριστίνας Συναπλίδου - Καφετσούλη το έτος 2010. Τοποθετήθηκε τον Ιούνιο του 2015.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΗ ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Η πλατεία Γεωργάκη Ολύμπιου (πρώην Τρίγωνη πλατεία και μετά Ίωνος Δραγούμη), βρίσκεται στο κέντρο της πόλης στο τέρμα της οδού Μ. Αλεξάνδρου και μεταξύ των οδών Μανδηλαρά και Ηλιοδώρου.

Στο κέντρο της πλατείας υπάρχει η προτομή του Γεωργάκη Ολύμπιου, ως ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης των λαρισαίων πολιτών και όλων των Ελλήνων.

Ο Γεωργάκης Ολύμπιος γεννήθηκε στις 14 Μαρτίου 1772, στο Λιβάδι Ελασσόνας.

Στα χρόνια του Αλή Πασά συνδέθηκε με κλέφτες και αρματωλούς και ιδίως με τους συγγενείς του Λαζαίους, από τους οποίους κληρονόμησε το αρματολίκι του Ολύμπου, απ' όπου πήρε την επωνυμία ΟΛΥΜΠΙΟΣ.

Το 1804 μπήκε στην υπηρεσία του ηγεμόνα της Βλαχίας Κ. Υψηλάντη και το 1806 όταν μπήκε στη Βλαχία ο Ρωσικός στρατός ενώθηκε μαζί του και έγινε ταγματάρχης. Στη συνέχεια μνηστήκε στη Φιλική Εταιρεία. Όταν το 1821 ο Αλέξανδρος Υψηλάντης μπήκε και κήρυξε την επανάσταση στις παραδουνάβιες ηγεμονίες πήγε μαζί του και διορίστηκε αρχιστράτηγος και πολέμησε με ηρωισμό και διάκριση, ιδίως στη μάχη του Δραγατσανίου. Μετά τη μάχη και την καταστολή της επανάστασης καταδιώχτηκε από τις Τουρκικές δυνάμεις, κλείστηκε με 350 παλικάρια στο μοναστήρι Σέκου, πρόβαλε

απεγνωσμένη αντίσταση και όταν είδε ότι τα περισσότερα παλικάρια του είχαν χαθεί, έβαλε φωτιά στην πυριτιδαποθήκη, παίρνοντας μαζί του στο θάνατο και πολλούς Τούρκους. Από τους συντρόφους του διασώθηκε ένας ως εκ θαύματος.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΩΤΗΡΗ ΖΙΑΖΙΑ

Η πλατεία Σωτήρη Ζιαζιά βρίσκεται στη συνοικία Χαραυγή, στο τέρμα της οδού Φλωρίνης και Ροδόπης, δίπλα στην Εθνική οδό Λάρισας - Αθηνών.

Ο Σωτήρης Ζιαζιάς γεννήθηκε στη Λάρισα το 1917. Σπούδασε στην Νομική Σχολή Αθηνών και άσκησε το επάγγελμα του δικηγόρου στη Λάρισα. Ασχολήθηκε με τα κοινά, διετέλεσε Δημοτικός Σύμβουλος, Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου και Δήμαρχος Λάρισας κατά την περίοδο 1951-1955.

Ο Σ. Ζιαζιάς για να συμβάλει στην κοινωνική και πολιτιστική αναβάθμιση της πόλης, έκανε δωρεά, το 1984, οικόπεδο 10 περίπου στρεμμάτων, στο συνοικισμό Χαραυγή, υπό τον όρο, στην παραπάνω έκταση να διαμορφωθεί εστία πρασίνου (πλατεία) και κέντρο πνευματικής και πολιτιστικής ανάπτυξης της περιοχής

Ο Δήμος με ομόφωνη απόφαση ονόμασε τον δωρηθέντα χώρο "Πλατεία Δημάρχου Σ. Ζιαζιά"

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΥΖΟΓΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Η πλατεία Κούζογλου Ιωάννη βρίσκεται στη συνοικία Χαραυγή, κοντά στο 7^ο Γενικό Λύκειο και στο 9^ο Γυμνάσιο και περικλείεται από τις οδούς Λακωνίας - Ακαρνανίας - Θεαγένους - Θάλειας.

Ο Κούζογλου γεννήθηκε στο Αξάρι της Μικράς Ασίας. Με την καταστροφή ήρθε στην Ελλάδα, όπου με την εργατικότητά του έγινε άριστος τεχνίτης μωσαϊκών. Ασχολήθηκε και με γεωργικές εργασίες στο ανταλλάξιμο κτήμα που είχε παραχωρήσει το κράτος στη συνοικία Χαραυγή, έκταση (1700τ.μ.) του οποίου δώρισε στο Δήμο Λαρισαίων για πλατεία.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Η πλατεία βρίσκεται στον οικισμό Χαραυγή και περικλείεται από τους δρόμους Σερρών, Χρυσουπόλεως, Καβάλας, Δράμας.

Ο Ιωάννης Μακρυγιάννης γεννήθηκε το 1797 στην περιοχή Αβορίτη Δωρίδας. Υπήρξε σπουδαίος αγωνιστής του 1821, πολιτική προσωπικότητα, αυτοδίδακτος συγγραφέας και μουσικός. Το πραγματικό του όνομα ήταν Ιωάννης Τριανταφυλλοδημήτρης. Το όνομα Μακρυγιάννης του το έδωσαν οι συμπολεμιστές του λόγω του αναστήματος του. Το 1820 έγινε μέλος της φιλικής εταιρείας. Από εκείνη την στιγμή και μετά συμμετείχε σε πολλές μάχες, οι σημαντικότερες από τις οποίες ήταν η πολιορκία του Νεόκαστρου από τον Ιμπραήμ (Μάρτιος-Μάιος 1825), η μάχη των Μύλων (Ιούνιος 1825) και η πολιορκία της Ακρόπολης των Αθηνών από τον Κιουταχί

(Αύγουστος-Νοέμβριος 1826). Μετά την ανασυγκρότηση του Ελληνικού κράτους διετέλεσε μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου της Αθήνας. Πρωταγωνίστησε στην επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου του 1823 για την παραχώρηση συντάγματος από τον βασιλιά. Το 1851 τον συλλαμβάνουν ως οργανωτή κινήματος για την ανατροπή του καθεστώτος και καταδικάστηκε σε ισόβια. Τρία χρόνια αργότερα τον αποφυλάκισε ο τότε υπουργός των στρατιωτικών Δ. Καλλέργης, παλιός του συνεργάτης στην επανάσταση της 3^{ης} Σεπτεμβρίου.

Το έργο που τον έκανε πασίγνωστο είναι τα Απομνημονεύματά του. Μετά την έκδοσή τους ο Μακρυγιάννης δεν είναι πια μόνο ένας αγωνιστής μεγάλος της Επανάστασης του 1821, αλλά αποτελεί συγχρόνως ένα σημαντικό κεφάλαιο στην ιστορία της νεοελληνικής λογοτεχνίας και ακόμη μια μορφή εθνική με τεράστια ηθική ακτινοβολία. (Τα Απομνημονεύματά του καλύπτουν κυρίως την περίοδο 1821-1851.) Πέθανε το 1864 στην Αθήνα σε ηλικία 67 ετών και στην μνήμη του δόθηκε το όνομα του στην Πλατεία Χαραυγής.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΩΝ ΠΑΤΡΙΔΩΝ

Η πλατεία βρίσκεται στη συνοικία Αβέρωφ και περικλείεται από τις οδούς Λάρνακας-Λευκωσίας-Αμμοχώστου-Επισκοπής.

Το όνομα δόθηκε για να θυμόμαστε τις αλησμόνητες πατρίδες της Μικράς Ασίας που χάθηκαν το 1922, του Πόντου, Ανατολικής Ρωμυλίας, Βορείου Ηπείρου.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ

Η πλατεία βρίσκεται στη συνοικία Αβέρωφ και περιβάλλεται από τους δρόμους Φαρσάλων, Αμμοχώστου, Λευκωσίας, Λεμεσού. Είναι αφιερωμένη στο Μαρίνο Αντύπα ο οποίος γεννήθηκε στο χωριό Φερεντινάτα της Κεφαλονιάς το 1872 από μικροαστούς γονείς. Φοίτησε για ένα διάστημα στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ήταν υπέρμαχος της ελευθερίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Το 1906, μετά την αποτυχία του ως υποψήφιος βουλευτής στην Κεφαλονιά, έφτασε στη Θεσσαλία όπου ανέλαβε επιστάτης σε κτήματα του θεσσαλικού κάμπου. Εκεί εφάρμοσε προοδευτικά μέτρα, όπως η αργία της Κυριακής, η αμοιβή των κολίγων με 75% της παραγωγής αντί του 25% που ίσχυε μέχρι τότε και η παραγραφή των χρεών τους. Ταυτόχρονα συνέχιζε να μιλάει σε συγκεντρώσεις στα χωριά του κάμπου κινητοποιώντας τους αγρότες. Οι ενέργειές του αυτές προκάλεσαν το μίσος των τσιφλικάδων, οι οποίοι προσπάθησαν να τον σταματήσουν μέσω της Χωροφυλακής και της Νομαρχίας. Αλλά ο Αντύπας συνέχισε τον αγώνα του, με αποκορύφωμα το συλλαλητήριο στο Λασποχώρι το 1907. Βλέποντας πως με κανέναν τρόπο δεν μπορούν να τον σταματήσουν αποφάσισαν τη δολοφονία

του στις 8 Μαρτίου 1907 στον Πυργετό Λάρισας.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΕΛΙΝΑΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Η πλατεία βρίσκεται στη διασταύρωση των οδών Αμμοχώστου- Λευκίππου στη συνοικία Αβέρωφ.

Η Μελίνα (Αμαλία) Μερκούρη ήταν ηθοποιός και πολιτικός. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1922. Αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου το 1944.

Το 1955, επιστρέφοντας από το Παρίσι, άρχισε την κινηματογραφική της σταδιοδρομία, που της χάρισε διεθνή αναγνώριση με το έργο «Στέλλα». Κατά το διάστημα της δικτατορίας αυτοεξορίστηκε. Μετά τη μεταπολίτευση γύρισε στην Ελλάδα και ασχολήθηκε με την πολιτική. Εξελέγη βουλευτής του ΠΑΣΟΚ το 1978, 1981, 1985 και 1989. Διετέλεσε Υπουργός Πολιτισμού.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η πλατεία βρίσκεται στο συνοικισμό Πυροβολικά- ΣΕΚΦΟ και περιβάλλεται από τους δρόμους Καλλικλέους, Διοφάντους, Ικτίνου και Καλλικράτους.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΣΤΕΡΙΑΔΗ

Η πλατεία βρίσκεται στο συνοικισμό Ανθούπολη και περικλείεται από τις οδούς Τριών Ιεραρχών - Μαγριέ - Κυθήρων - Αχιλλέως.

Ο Στυλιανός Αστεριάδης γεννήθηκε στη Λάρισα το 1887 όπου άσκησε το επάγγελμα του γιατρού. Το 1934 έγινε δήμαρχος μέχρι το 1936 και από το 1940 - 1950. Κατά τη διάρκεια της δημαρχίας του συνέβησαν πολλά γεγονότα, στρατιωτικά κινήματα, η δικτατορία του Μεταξά, ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος κλπ. Παρ όλα αυτά σχεδίασε και έθεσε τις βάσεις για μεγάλα έργα όπως υπονόμους, αστική συγκοινωνία κ.λπ. και γενικά ανασυγκρότησε και αναδιοργάνωσε το Δήμο και οδήγησε τη Λάρισα στην πρόοδο και τον πολιτισμό. Πέθανε το 1969.

Επίσης δήμαρχος Λαρίσης διετέλεσε και ο Αχιλλεύς Αστεριάδης κατά τα έτη 1896 - 1903 και 1907 - 1911.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΒΕΡΩΦ

Η πλατεία Ευάγγελου Αβέρωφ Τσοτίσα βρίσκεται στη συνοικία της Νέας Πολιτείας και περικλείεται από τους δρόμους Θεοδωρακοπούλου, Μάτση, Μυρτιώτισσας, Π. Δέλτα.

Ο Ευάγγελος Αβέρωφ ήταν Έλληνας πολιτικός και συγγραφέας. Γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Θεσσαλίας στις 17 Απριλίου 1910, καταγόμενος από την οικογένεια Αβέρωφ του Μετσόβου. Ήταν πτυχιούχος της Νομικής και διδάκτωρ οικονομικών επιστημών της

Λωζάννης στην Ελβετία. Το 1940 έγινε νομάρχης της Κέρκυρας, ενώ το 1946 εκλέχθηκε για πρώτη φορά βουλευτής Ιωαννίνων, θέση που διατήρησε μέχρι το 1964. Διετέλεσε υπουργός Εφοδιασμού, Εθνικής Οικονομίας, Εμπορίου, Γεωργίας και Εξωτερικών και την περίοδο 1974-1981 διετέλεσε υπουργός Εθνικής Άμυνας. Το 1981 εκλέχτηκε αρχηγός του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας και το 1984 επίτιμος πρόεδρος της. Σημαντική ήταν η συνεισφορά του, ως Υπουργός Εξωτερικών, στις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου με θέμα την ίδρυση της ανεξάρτητης Κυπριακής Δημοκρατίας το 1959 και στη Συμφωνία Ένταξης Ελλάδας-ΕΟΚ το 1962.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΕΣΣΗΝΗ ΘΑΝΟΥ

Η πλατεία βρίσκεται στη συνοικία Νέα Πολιτεία και περικλείεται από τις οδούς Λαμπέτη Ελ.-Τσαπράζη-Σικελιώτη.

Ο Θάνος Μεσσήνης γεννήθηκε το 1911 στη Λάρισα. Σπούδασε στη στρατιωτική σχολή

και σαν αξιωματικός και επιστήμονας έδωσε το παρόν στους αγώνες του έθνους για την ελευθερία του, το 1940 στην κατοχή, στην αντίσταση και στον εμφύλιο. Διετέλεσε από το 1939-1944 προϊστάμενος της υγειονομικής υπηρεσίας των οχυρών Ρούπελ. Το 1954 παραιτήθηκε από το στράτευμα με τον βαθμό του αρχιάτρου και άσκησε το επάγγελμα του παθολόγου με πολύ ανθρωπιά. Το 1959 εκλέχτηκε Δημοτικός Σύμβουλος υπό τη σημαία του αιμνήστου Δημήτρη Χατζηγιάννη και πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου. Το 1961 εκλέχθηκε βουλευτής Λαρίσης και το 1969 μετά την παραίτηση του δημάρχου Χατζηγιάννη γίνεται δήμαρχος για 5 χρόνια, με σημαντικά έργα. Πέθανε στις 21 Ιουνίου 1984.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΤΑΚΗ

Η πλατεία Δημητρακόπουλου βρίσκεται στη συνοικία Νεάπολης και περικλείεται από τους δρόμους Β' Σώματος Στρατού 1^{ης} Μεραρχίας - Δαβάκη και Καραολή - Δημητρίου (πρώην πλατεία Εργάτου).

Ο Δημητρακόπουλος γεννήθηκε στον Βόλο το 1916, αλλά έζησε στη Λάρισα. Άσκησε σε δικές του επιχειρήσεις το επάγγελμα του χαρτοβιβλιοπώλη - τυπογράφου. Με την ανάληψη των ηνίων της εφημερίδας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ" που είχε ιδρύσει ο πατέρας του Γιώργος το 1922 αναδείχτηκε και μεγαλούργησε. Κατάφερε με τη δραστηριότητά του να φέρει την "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ" μεταξύ των πρώτων επαρχιακών εφημερίδων, μαζί δε με τις άλλες εκδοτικές του επιτυχίες "Θεσσαλικές Επιλογές", "Πολιτισμός", "Ρεπόρτερ" κλπ. κατάφερε να δημιουργήσει έναν εκδοτικό κολοσσό που επέδρασε στην ανάπτυξη του τόπου. Η κοινωνική προσφορά του στην πόλη και στο νομό ήταν μεγάλη. Υπήρξε ευεργέτης, δωρητής, χορηγός εκδηλώσεων κλπ. Διετέλεσε πρόεδρος των εκδοτών Επαρχιακών Εφημερίδων. Πέθανε τον Ιούλιο του 2004.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΤΣΑΤΣΟΥ

Η πλατεία βρίσκεται στον συνοικισμό Νεάπολη και περικλείεται από τους δρόμους Κατσίγρα, Αγγελακοπούλου, Μπαλτούμη και Δαβάκη.

Η πλατεία ονομάστηκε έτσι για να τιμηθεί η Δήμητρα Τσάτσου, Ελληνίδα αγωνίστρια εναντίον των Γερμανών. Εκτελέστηκε από τους Γερμανούς αφού πρώτα υπέστη πολλά και φριχτά βασανιστήρια. Είναι γνωστή για την παλικαρίσια στάση που κράτησε απέναντί τους. Θυσιάστηκε για ένα καλύτερο κόσμο, για μια ελεύθερη Ελλάδα.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η πλατεία Ειρήνης βρίσκεται στην συνοικία Λιβαδάκι και περικλείεται από τους δρόμους Κουντουργιώτου, Μακρυγιάννη, Μαυρογένους, και Δαγκλή.

Η πλατεία ονομάστηκε έτσι γιατί η Ειρήνη είναι η αρμονική και φιλική σχέση μεταξύ των ανθρώπων και γιατί ακόμη είναι η ασφάλεια και η ησυχία από κάθε εξωτερικό εχθρό, η φιλική σχέση μεταξύ των κρατών, η διεθνής κατάσταση που δεν ταραζεται από κάποιο πόλεμο και γιατί μόνο όταν ζουν αρμονικά οι λαοί μπορούν να βελτιώσουν τα οικονομικά τους, να προοδεύσουν στα γράμματα, στις επιστήμες και σε κάθε εκδήλωση πολιτισμού.

Για την διατήρηση της ειρήνης οι Αρχαίοι Έλληνες επιτόνησαν τον θεσμό των Αμφικτυονιών που είχε ως έργο την ειρηνική επίλυση των διαφορών. Γι' αυτήν αργότερα επινοήθηκε ο θεσμός των συνδιασκέψεων, των συνθηκών Ειρήνης, της Κοινωνίας των εθνών, του Ο.Π.Ε. και του Δικαστηρίου της Χάγης. Το πνεύμα της Ειρήνης πρέπει να κυριαρχεί σε όλο τον κόσμο για να μπορεί ο άνθρωπος να ζει άνετα και να προοδεύει.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ

Η πλατεία Ανατολικής Ρωμυλίας βρίσκεται στο συνοικισμό Φιλιππούπολη και περικλείεται από τους δρόμους Ρίζου, Χατζημιχάλη, Αργυρακούλη και Καρφή.

Η περιοχή της Ανατολικής Ρωμυλίας βρίσκεται μεταξύ των βουνών Αίμου, Ορβήλου, Ροδόπης και του Εύξεινου Πόντου. Η ορολογία είναι τουρκική και σημαίνει Χώρα των Ρωμιών (Ελλήνων). Επί Οθωμανικής αυτοκρατορίας ήταν αυτόνομη επαρχία και αποτελούσε το βόρειο τμήμα της Θράκης. Ιδρύθηκε με τη συνθήκη Βερολίνου 1878 και ήταν υπό την πολιτική και στρατιωτική επίβλεψη του Σουλτάνου. Παράλληλα μια Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέλαβε να την οργανώσει. Είχε τότε έκταση 35.000 τ.χλμ. και πληθυσμό 750.000 κατοίκους Έλληνες, Βούλγαροι, Τούρκοι, Αρμένιοι. Η δημιουργία της εξυπηρετούσε απόλυτα τη Ρωσία, αφού περιόριζε τη Βουλγαρία απομακρύνοντας την από το Αιγαίο. Στο σύνολο της όμως η συνθήκη του Βερολίνου δεν τηρήθηκε ποτέ. Οι Βούλγαροι άρχισαν να εκτοπίζουν τους Έλληνες και τελικά κατάφεραν την ένωση της Ρωμυλίας με τη Βουλγαρία το 1885 και παρά την αντίθεση των μεγάλων Δυνάμεων η ένωση οριστικοποιήθηκε το 1908 με την κήρυξη της ανεξαρτησίας της Βουλγαρίας.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΙ ΑΝΝΑΣ ΚΟΥΤΣΙΝΑ

Η πλατεία βρίσκεται στη συνοικία Ηπειρώτικα και περικλείεται από τις οδούς Ριζάρη - Σίφνου - Σερίφου - Εχεκρατίδου.

Η οικογένεια Κουτσίνα κατάγονταν από την Ήπειρο. Ο Ανδρέας Κουτσίνας δραστηριοποιήθηκε στην Λάρισα. Μαζί με άλλους οικονομικούς παράγοντες της πόλης ίδρυσαν το 1925 την ΕΥΗΛ (Εταιρία Υδρεύσεως Ηλεκτρισμού Λαρίσης) και κατάφεραν με αυτόν τον τρόπο κάθε σπίτι της πόλης να έχει τρεχούμενο και υγιεινό νερό και φως. Το 1924, σε δικό του οικόπεδο κατασκεύασε τη Στοά Κουτσίνα, έναν πεζόδρομο ο οποίος συνέδεε τους δρόμους Ερμού και Πανός. Μέσα στην στοά κατασκεύασε 25 καταστήματα, μεταξύ των οποίων ήταν και το δικό του. Το 1932 ο Ανδρέας Κουτσίνας νυμφεύθηκε την Άννα Σακελλαρίου, κόρη του σχολάρχη του Τυρνάβου Αντωνίου Σακελλαρίου, ενός σπουδαίου εκπαιδευτικού. Το 1959 ο Ανδρέας πέθανε και η σύζυγος του Άννα, μοναδική κληρονόμος, ακολουθώντας πιστά τις εντολές της για διαθήκης του, ξεκίνησε τις διεργασίες για την κατασκευή διδακτηρίου, χωρίς όμως να προλάβει να τις προχωρήσει, γιατί το 1961 έφυγε και εκείνη από τη ζωή. Τα τέσσερα αδέρφια της Άννας, κληρονόμοι τους, αποφάσισαν να εκπληρώσουν την επιθυμία του ζεύγους Κουτσίνα. Ιεραρχώντας τις εκπαιδευτικές ανάγκες, αποφάσισαν να κατασκευάσουν Γυμνάσιο Θηλέων, αφού αυτό συστεγαζόταν με το Αρρένων και δεν είχε δικό του κτήριο. Μετά την ανέγερση του τοποθετήθηκε εσωτερικά στο κτίριο αναμνηστική πλάκα η οποία ανέγραφε τα εξής: " το παρόν κτήριο ανήγειραν το 1963 ίδιαις δαπάναις οι αδελφοί Θεόδωρος Σακελλάριος, Αθανάσιος Σακελλάριος, Εμμανουήλ Σακελλάριος, Χαρίλαος Σακελλάριος εις μνήμην Ανδρέου και Άννης Κουτσίνα". Χάρη στη δωρεά του ζεύγους Κουτσίνα οικοδομήθηκε το 4^ο Γυμνάσιο.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Η πλατεία Ιπποκράτους βρίσκεται στον ομώνυμο συνοικισμό και περικλείεται από τους δρόμους Καλλιμάχου, Πρωτοπούλου, Γαληνού και Ηρακλειανού .

Ο Ιπποκράτης ήταν διάσημος Έλληνας γιατρός της αρχαιότητας που γεννήθηκε στην Κω το 460 π.Χ. και καταγόταν από την γενιά του Ηρακλή και Ασκληπιού. Σπούδασε Ιατρική στην πατρίδα του και αργότερα επισκέφτηκε τα Άβδουρα, την Κύζικο και την Αθήνα όπου γνωρίστηκε με σπουδαίους σοφούς και άρχοντες. Έγινε φίλος με τον βασιλιά της Μακεδονίας Πέρδικα, με το φιλόσοφο Δημόκριτο, με τον ρήτορα Γοργία κ.α.

Πήγε στην Ασία και στην Αφρική και συγκέντρωσε πλούσιο υλικό για τις έρευνες του. Γύρισε στην Κω όπου ασχολήθηκε με την Ιατρική και έγραψε σπουδαία συγγράμματα. Έζησε για πολλά χρόνια στη Λάρισα, όπου και πέθανε το 377 π.Χ., αφήνοντας διαδόχους τους γιούς του Θεσσαλό και Δράκοντα και το γαμπρό του Πολύβιο που συνέχισαν το έργο του.

Ο Ιπποκράτης συστηματοποίησε την Ιατρική, σπούδασε τον ανθρώπινο οργανισμό, ασχολήθηκε με όλους τους κλάδους της Ιατρικής και με διάφορες ειδικότητες και έγραψε γύρω στα 70 συγγράμματα. Άφησε επίσης ηθικές συμβουλές για τους γιατρούς.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Η πλατεία βρίσκεται στον συνοικισμό Αμπελόκηποι και περιβάλλεται από τους δρόμους Ζωοδόχου Πηγής, Ροΐδου, Αλμυρού και Πλαταμώνος. Κοντά στην πλατεία βρίσκονται το 12^ο Γυμνάσιο, το 20^ο Δημοτικό σχολείο και η εκκλησία Ζωοδόχου Πηγής.

Η πλατεία ονομάστηκε έτσι για να τιμηθούν οι ήρωες της εξέγερσης του Πολυτεχνείου κατά της χούντας των Συνταγματαρχών το Νοέμβριο του 1973.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ ΚΑΤΟΧΗΣ

Η πλατεία βρίσκεται στη συνοικία Άγιοι Σαράντα και περικλείεται από τις οδούς Ηρώων Πολυτεχνείου - Αγίας - Θεοδωροπούλου - Μητροπούλου. Η πλατεία ονομάστηκε έτσι για να τιμηθούν οι Λαρισαίοι που υπήρξαν θύματα της Γερμανικής κατοχής.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΛΙΟΥΡΑ

Η πλατεία Παλιούρα βρίσκεται στη γωνία των οδών Τρικάλων και Καραϊσκάκη στο πάρκο του Αγίου Αντωνίου. Ο Δημήτρης Παλιούρας ήταν στρατιωτικός ιατρός που γεννήθηκε στο χωριό Παράβολα - Αγρίνιου 1906. Σπούδασε στην Ιατρική σχολή Αθηνών και το 1931 κατετάγη στο στρατό ως ανθυπίατρος και αποστρατεύτηκε το 1961 με το Βαθμό του Γενικού Αρχιάτρου. Παντρεύτηκε στη Λάρισα που έγινε θετή του πατρίδα και εργάστηκε για την πρόοδο της. Στην κατοχή ως ασίατρος οργάνωσε την υγειονομική άμυνα της πόλης και ίδρυσε λαϊκά ιατρεία.

Έκανε το πάρκο του Αγίου Αντωνίου με το εκκλησάκι, δημιούργησε το μνημείο των πεσόντων Υγειονομικών, στην Γιάννουλη το ίδρυμα Απροσάρμοστων παιδιών όπως και το Αστεροσκοπείο. Ανήγειρε επίσης το μνημείο του Ιπποκράτη με το Μουσείο του, τους ανδριάντες του Ρήγα Φεραίου μπροστά στη Νομαρχία και των Παύλου Μελά, Εμ. Μανουσάκη, Επ. Φαρμακίδη και Αθ. Διάκου στον κήπο του Αλκαζάρ. Ακόμη, ίδρυσε το

σύλλογο Αιμοδοτών και το 1991 κατόρθωσε να δίδεται πάλι ο όρκος του Ιπποκράτη από τους τελειόφοιτους της Ιατρικής. Για τη δραστηριότητα του αυτή τιμήθηκε με έπαινο από την Ακαδημία Αθηνών και με το μετάλλιο της πόλης της Λάρισας.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Η πλατεία Εργατικής Πρωτομαγιάς βρίσκεται στη συνοικία Νεράιδα και περικλείεται από τους δρόμους Αμοργού- Αντίπαρου- Εθνικής Αντίστασης και Σίφνου.

Εργατική Πρωτομαγιά είναι η πρώτη ημέρα του Μαΐου, που αποτελεί και παγκόσμια μέρα γιορτής της εργατικής τάξης. Καθιερώθηκε το 1889 από το Διεθνές Εργατικό Συνέδριο των Παρισίων για να τιμήσει τα θύματα της μεγάλης και αιματηρής απεργίας που είχε γίνει στο Σικάγο. Η απεργία εκείνη είχε ξεκινήσει τον Απρίλιο του 1886 με κύριο σύνθημα 8 ώρες δουλειάς, 8 ώρες ψυχαγωγία και ανάπαυση και 8 ώρες ύπνο. Την 1η Μαΐου, οι απεργοί δέχτηκαν επίθεση από τις αρχές και έγιναν συγκρούσεις που στοίχισαν τη ζωή σε αρκετούς, το δε δικαστήριο των ΗΠΑ καταδίκασε 9 ηγέτες των απεργών σε θάνατο.

ΠΛΑΤΕΙΑ 23^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Στην περιοχή του σταθμού ΟΣΕ βρίσκεται αυτή η πλατεία και περιβάλλεται από τους δρόμους Παλαιολόγου, Πτολεμαίου και Ιάσονος.

Τη νύχτα της Κυριακής 22 προς 23 Οκτωβρίου 1944 η Λάρισα πέρασε από την Κατοχή στην Ελευθερία.

Το 1944 στη Λάρισα είχαν απομείνει 20000 περίπου κάτοικοι από τους 35000. Από αυτούς πάνω από το 20% ήταν οργανωμένοι μυστικά στο ΕΑΜ. Η Επιτροπή του ΕΑΜ Λάρισας εξασφάλισε σχετικές πληροφορίες από ανώτερο Γερμανό αξιωματικό. Με βάση τις πληροφορίες αυτές η Επιτροπή οργάνωσε το ομαλό πέρασμα της πόλης μας από την τετράχρονη σκλαβιά στην ελευθερία.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Η πλατεία βρίσκεται στην περιοχή της Νέας Σμύρνης και περικλείεται από τους δρόμους Ομήρου, Πλάτωνος, Λυκούργου και Σόλωνος.

Είναι αφιερωμένη στο Γεώργιο Καραϊσκάκη, ηγετική μορφή της Ελληνικής Επανάστασης. Γεννήθηκε το 1782 σε μια σπηλιά δίπλα στο μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου στο Μαυρομάτι Καρδίτσας. Ήταν γνωστός ως «ο γιος της καλογριάς». Μεγαλώνοντας σε δύσκολες συνθήκες με πολλές στερήσεις, όταν έγινε 15 χρονών έφτιαξε τη δική του κλέφτικη ομάδα από συνομηλίκους του.

Τρία χρόνια αργότερα πέφτει στα χέρια του Αλή- Πασά, ο οποίος εκτιμώντας τον ισχυρό του χαρακτήρα τον προσλαμβάνει στη σωματοφυλακή του. Στην Αυλή των Ιωαννίνων όχι μόνο έμαθε τη στρατιωτική τέχνη, αλλά και στοιχειώδη γράμματα, γραφή και ανάγνωση. Σύντομα όμως εγκαταλείπει τον Αλή- Πασά και σε ηλικία 23 ετών κατατάσσεται στο σώμα του Κατσαντώνη, όπου διακρίνεται σε πολλές μάχες.

Το ήθος, ο χαρακτήρας και ο ηρωισμός του αποδεικνύονται από δύο γεγονότα που συνέβησαν με τους Τούρκους. Τον Αύγουστο του 1826 μετά τη μάχη του Χαϊδαρίου και τον Φεβρουάριο του 1827 όταν πέρασε ο στρατός του μέσα από το τουρκικό στρατόπεδο τη νύχτα, χωρίς απώλειες, πήγε και ενίσχυσε το Δίστομο που

πολιορκούνταν. Μετά από αυτό οι Τούρκοι έζησαν την πολιορκία.

Στις 24 Απριλίου 1827 ο Γεώργιος Καραϊσκάκης σκοτώνεται στη μάχη του Φαλήρου. Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες την ώρα του θανάσιμου τραυματισμού του βρίσκονταν πάνω στο άλογό του και έδινε κουράγιο στους πολεμιστές του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Γιώργου Ζιαζιά: Τοπωνυμική Εγκυκλοπαίδεια οδών και πλατειών της Λάρισας. Β΄ έκδοση 2006 (βελτιωμένη)
- 2) Έντυπο υλικό από το Δήμο Λαρισαίων και την Περιφέρεια Θεσσαλίας- Περιφερειακή Ενότητα Λάρισας
- 3) Εφημερίδα «Ελευθερία» (20 Ιουνίου 2015)
«Οι γνωστές- άγνωστες πλατείες της Λάρισας»

4) Άντληση πληροφοριών από σελίδες του διαδικτύου